

พิพิธภัพ หล่อสิงห์คำ 2554: การประเมินประสิทธิภาพของสาร ไอโซซูจินอลเพื่อใช้เป็นยาสลบสำหรับกุ้งขาวแวนนาไม (Litopenaeus vannamei) ปริมาณวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การประมง) สาขาวิทยาศาสตร์การประมง ภาควิชาชีววิทยาประมง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ชลธ ลิมสุวรรณ, Ph.D. 105 หน้า

การศึกษาความเป็นพิษเฉียบพลันของสาร ไอโซซูจินอลที่ระดับความเค็มต่างๆ ได้แก่ 5, 15 และ 25 พีโอเอช ที่ทำให้ลูกกุ้งขาวแวนนาไมระยะโพสต์ร์วัตตี้ 50 เปอร์เซ็นต์ ที่ระยะเวลา 48 ชั่วโมง (48-hr LC₅₀) พบว่าสาร ไอโซซูจินอลจะมีความเป็นพิษลดลงในน้ำที่มีระดับความเค็มเพิ่มขึ้นโดยที่ความเค็ม 5 พีโอเอช ค่า 48-hr LC₅₀ ของสาร ไอโซซูจินอลมีค่าเท่ากับ 19.93 ± 2.40 พีพีเอ็ม และที่ความเค็ม 15 และ 25 พีโอเอช มีค่า 48-hr LC₅₀ เท่ากับ 20.58 ± 1.83 และ 22.53 ± 1.65 พีพีเอ็ม ตามลำดับ ส่วนความเข้มข้นของสาร ไอโซซูจินอลที่ทำให้กุ้งขาวแวนนาไมขนาด 15-20 กรัม สถาบันภายในระยะเวลาสั้น (2 นาที) มีค่า 95 พีพีเอ็ม และความเข้มข้นที่ทำให้กุ้งขาวแวนนาไมสถาบันภายในระยะเวลาปานกลาง (10 นาที) มีค่า 70 พีพีเอ็ม ระยะเวลาที่กุ้งฟื้นจากการสลบ หลังจากได้รับสาร ไอโซซูจินอลความเข้มข้น 95 พีพีเอ็ม และ 70 พีพีเอ็ม มีค่าเท่ากับ 7.81 ± 3.09 และ 11.98 ± 5.28 นาที ตามลำดับ การเตรียมสาร ไอโซซูจินอลที่อุณหภูมิห้อง (28 ± 1 องศาเซลเซียส) และที่ทึบไว้เป็นระยะเวลาต่างกันที่ 0, 3, 6, 12, 24 และ 48 ชั่วโมง หลังจากใช้ระดับความเข้มข้น 95 พีพีเอ็ม พบร่วงสามารถทำให้กุ้งสลบได้ภายในระยะเวลา 2.00 ± 0.00 , 4.42 ± 1.55 , 5.56 ± 1.99 , 7.09 ± 2.58 , 8.19 ± 2.63 และ 9.35 ± 3.26 นาที ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) และที่อุณหภูมิ 23-25 องศาเซลเซียส สาร ไอโซซูจินอลระดับความเข้มข้นเดียวกันทำให้กุ้งสลบได้ภายในระยะเวลา 2.00 ± 0.00 , 4.42 ± 1.55 , 5.56 ± 1.99 , 7.09 ± 2.58 , 8.19 ± 2.63 และ 9.35 ± 3.26 นาที ตามลำดับ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) การทดสอบสาร ไอโซซูจินอลที่ทึบไว้เป็นเวลานานขึ้นจะทำให้ต้องใช้เวลาในการสลบนานขึ้นด้วย การใช้สาร ไอโซซูจินอลสลบกุ้งได้ผลดีที่สุดในครั้งแรก ล้วนการใช้ในครั้งต่อไประยะเวลาในการสลบจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากสาร ไอโซซูจินอลที่เหลือในน้ำจะลดลง เมื่อนำความเข้มข้นที่สามารถทำให้กุ้งขาวสลบลงระยะที่ 3 ภายในเวลา 2 นาที คือ 95 พีพีเอ็ม ไปใช้ก่อนเข้ากุ้งจากถังไฟเบอร์กลาสไปใส่ในตู้กระจกและวัดระดับภูมิคุ้มกันได้แก่ ปริมาณเม็ดเลือดรวม, กระบวนการการกลืนกินสิ่งแปลกปลอม, ความว่องไวของเอนไซม์ phenoloxidase, กิจกรรมการทำลายแบนค์ที่เรียบของน้ำลือดกุ้ง, การผลิตเอนไซม์ superoxide dismutase ที่ระยะเวลา 0, 6, 12, 24 และ 48 ชั่วโมง หลังจากการเคลื่อนย้ายพบว่า กุ้งที่ได้รับยาสลบมีระดับภูมิคุ้มกันไม่แตกต่างจากกุ้งก่อนการเคลื่อนย้ายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) แต่แตกต่างจากกุ้งที่ไม่ได้รับยาสลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) อ่างไรก็ตามระดับภูมิคุ้มกันของกุ้งขาวแวนนาไมในกลุ่มที่ได้รับยาสลบ และไม่ได้รับยาสลบที่ระยะเวลา 6, 12, 24 และ 48 ชั่วโมงหลังจากการขนย้ายกุ้งไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) การทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้สาร ไอโซซูจินอลก่อนการขนย้ายกุ้งจะช่วยลดความเครียดของกุ้งในระหว่างการขนย้ายได้